

po symulacji
autentyczne zamieszki na ulicach
odkształcone powierzchnie
i cały zbiór emocji
których nie wymaże
cisza

cisza

wyzwania - pusta przestrzeń
i wezwane karetki na telefon
który się schował kiedy wyciekły
pewne fakty omdlenia

alarm-stan-niegotowości-
przyspieszony-mój-puls-
plus-
kilku-innych-znieruchomiałych-
gości-
on - zbladł i krwawi z nosa
pożar na asfalt
wysypane wnętrzości torebki
apteczki samochodowe
czy wiesz jak się nazywasz?

chwila ciszy

to już nie chwila
to całe życie do uratowania

fala pytania
czy dobrze się czujesz?
czy wiesz jest dzień?
4 czerwca
to rokuje lepiej

wciąż krwawi
wciąż blady
wciąż ma na imię Adam
jak pierwszy człowiek
który przede mną zemdłał
utracił przytomność
przyziemność uchwycił
w ramiona jak w kleszcze
ostatniego oddechu

raz, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem, osiem,
dziewięć, dziesięć...

miał na imię Adam

a tettetés után
autentikus utcai zavargások
felületi idomtalanságok
érzelmek egész gyűjteménye
amit nem töröl ki
a csend

csend

kihívások –üres tér
hívások - mentőt tárcsázva
ami rejtve volt most kiszivárogtatta az ájultság

a készenlétlenségi állapot vészcsengője
szapora pulzus-
plusz-
más mozdulatlaná vált
vendégek-
ő- lesápadt, orrából vér szivárog
tűzvész az aszfalton
retikülök szanaszét heverő belsőségei
autós elsősegélykészlet
tudod hogy hívnak?

egy percnyi csend

már nem is egy perc
egy egész élet kiált segítségért

kérdés kérdést követ
jól érzed magad?
tudod, milyen nap van?
június 4
ez jó jel

még mindig vérzik
még mindig sápadt
még mindig Ádám a neve
mint az első ember
aki előttem esett össze
aki eszméletét veszítve
két lábbal ragadt a földbe
akár a kullancs - kapaszkodva az utolsó
lélegzetig

egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét,
nyolc, kilenc, tíz...

Ádámnak hívták.